

KÄK 1/93

Savo-Karjalaisen Osakunnan pää-äänenkannattaja

ISSN 0786-0315

Tämän KÄKIn kotikunta on
osakunta
osoite: Rehtorinpellonkatu 4-6 B 20540 TURKU
puhelin: 328 391

Lehteä teki hallitus ja Kirsi ja Risto
200 kappaletta
lehden painoi yliopiston kopiokeskus

ISSN 0786-0315

SISÄLLYS

toimitukselta 3
hallitus 4
kitee 6
videoyöt 7
runo 8
dartsmania 8
kyykätään 10
naistenkerho 14
isäntä 15
mistä tulet, kustas tulet... 15
päivystysvihon kertomaa 18

TOIMITUKSELTA
TOIMITUKSELTA
TOIMITUKSELTA

Vanha kikkahan on, kun on oikein vähän asiaa, niin lisätään kuvia. Kun ei osaa edes piirtää, niin täytyy kikkailla muuten. Joten kaikki jotka osaavat piirtää tai kirjoittaa, pistäkäähän juttuja, kuvia tai jotain muuta KÄKin juttupussiin. Sehän on nyt taas jo odottamassa uusia ihmeitä seuraavaa numeroa varten. Kuollut linja on 15/3 tänä vuonna. Seuraava numerohan ottaa osaa TYY:n lehtikilpailuun, joten nyt täytyisi tehdä kaikkien aikojen paras KÄK.

Kiittäen etukäteen, Jyrki

Ohjelman hallitus 88

Sari "Vili" Vilhunen, sisäasiainsihteri

opiskelee arkeologiaa
muokkaa vaatteesta kuin vaatteesta tyylikkään
pyöräilee kelillä kuin kelillä Pilvilinnan ja YO:n välillä
vahii virkansa puolesta, että muut tekevät työnsä.

Anu "Miina" Forss, II kuraattori, vanha emäntä, moraalinvartija

opiskelee kansatiedettä
kotitalousihme eliittikoulusta
ehtoisia vanha emäntä
kerää polkupyöräpostikortteja, koska nainen
ilman miestä on kuin kala ilman polkupyörää
toiveammatti: kotiäiti, 12 lasta.

Juha "Ere" Erenius, taloudenhoitaja, järjestysmies

opiskelee soveltavaa matikkaa
rahakirstun vartija
korjaa kaiken joka lonksuu ja paukkuu
urheiluautoilun harrastaja
armoitettu pitsanpaistaja
ja naistenkerhon kokoonkutsuja.

Pirkko Malinen, pääsihteri

opiskelee kansatiedettä
tehokas järjestäjä
harrastaa partiota ja nauttii metsässä nukkumisesta
käy innokkaasti luennoilla itseänsä sivistääkseen
Pirkolla on kokemusta myös kulttuurisihteerin toimesta.

Kaija Pekkala, kulttuurisihteri, apuemäntä

opiskelee kansatiedettä
omistaa mustan mustan kissan
viran puolesta orientoitunut järjestämään teatteriretkiä
kuten pohjoisesta kotoisin olevat yleensäkin,
Kaija tekee sen minkä lupaa.

Petri Kähkönen, tiedotussihteeri, lipunkantaja

opiskelee Suomen historiaa

harrastaa yliopiston opettajien nimien pongausta

osaa soittaa pianoa ja haaveileekin kanttorin virasta

kotoisin Kainuusta, eli pohjoisesta Itä-Suomesta

kaikinpuolin tunnollinen ja kunnollinen nuorimies.

Timo Raunio, ulkoasiainsihteeri, valokuvaaja

opiskelee Suomen historiaa

esittää kriittisiä kommentteja, paitsi että

Timon mielestä päivystyspulla on aina hyvää

edustava esimerkki siitä, millaisia porilaiset ovat.

Johanna Tuomala, emäntä, se, jolla on avain, airut

opiskelee kansatiedettä

jämpti tyttö, joka puhuu paljon ja kuuluvasti

talouskolun käynyt, taitava emäntä paikallaan

istuu enemmän osakunnassa kuin luennoilla.

Jyrki "Jysky" Alamaunu, isäntä, vaakunamestari

opiskelee fysiikkaa

osakuntakoira-Röllin taluttaja

"Näppärä mies", tienaa kaljarahansa
sijaisuuksilla kouluissa

kysy mitä vaan, Jysky vastaa mitä vaan.

Helena "Hellu" Halttunen, kuraattori

opiskelee kääntämistä ja tulkintaa

XIV dokaani

ranskalaisesti sivistynyt puheenjohtajamme

"Ponu" lupasi jäsenanomuksessaan tuoda
pullon Kiteen kirkasta ja myös toi.

Osakunnan hallitus 1993

Elvyttelemme tässä KAKin numerossa myös palstaamme, jolla esittelemme Itä-Suomen paikkakuntia. Osakuntalaisten koti-kuntiakin siis! Tällä kertaa on vuorossa

(huom. äännetään "kittee")

Kitee on noin 11 000 asukkaan paikkakunta Pohjois-Karjalan läänissä lähellä Venäjän rajaa - ja matkailijoille markkinoidun "Runon ja Rajan tien" varrella. Juuri näillä Raja-Karjalan seuduillahan Lönnrot muiden muassa kulki aikoinaan runojaan keräämässä.

Nyt kun joka kyläpahasen on muotia olla kaupunki, Kiteestäkin tuli kaupunki vuoden 1992 alusta. Kiteetä ei kuitenkaan pilkattu kaupungiksi tulosta tiedotusvälineissä kuin Kuhmoa aikanaan... Palvelutaso on hyvä, ja Kiteelle tullaan asioille myös ympäröivistä kunnista. Kitee onkin jo kauemman aikaa kutsunut itseään "Keski-Karjalan kaupunniksi". Liikenne yhteydet ovat erinomaiset, sijaitseehan Kitee kuutostien varrella. Juna-matka pääkaupunkiin kestää n. 4 1/2 tuntia. Ja onhan Kiteellä oma lentokenttäkin! (?!)

**SATOI TAI PAISTOI, KITEELLÄ
VAAN KIRKASTA ON...**

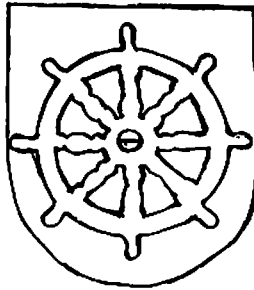
Entäs elinkeinoelämä sitten? Kitee on tunnettu aikaisemmin paitsi vankkana maitopitäjänä, myös muista nestemäisistä tuotteistaan. Aina kuulee huhuja, että yhä siellä tiputellaan. Kitee teollistui rytinällä 1970-luvulla. Nykyisin ammatissa toimivasta väestä puolet on teollisessa työssä. Kiteen väkiluku ei ole juuri vähentynyt, vaikka kato on käynyt maatalouden työpaikoissa. Teollisuuden rakenne on varsin monipuolinen. Nykyisen "taloudellisen tilanteen" aikana Kitee ei onnekseen ole haavoittuva yhden tehtaan paikkakunta.

"Kaupungistumisesta" huolimatta Kitee ei silti ole kadottanut maaseutumaisuuttaan. Turisteja houkuttelee luonnonrauhalla ja puhtaudella. Matkailuvaltti on myös Saimaan vesistön loputtomat rannat, jotka ulottuvat Kiteelle asti. Kiteeltä on v. 40 km

Niiralan rajanylityspaikalle. Rajantakaisesta Karjalasta on myös tullut hyvä matkailuvaltti Kiteelle, kun kotiseutumatkat ja eksotiikka ovat vetäneet kulkijoita.

Jos joskus ajelet kuutostietä, niin "kurvoo Kiteelle" kuten tienvarren kylttikin muistaakseni kehottaa. Paikkakunta on tutustumisen arvoinen varsinkin kesällä - ja puhumattakaan itse kiteeläisistä!

VIDEOYÖT:

Kauhua, romantiikkaa, jännitystä ja nauruhermoja kutkuttavaa komediaa - kaikkea tätä löydät osakunnan videoyöstä! Videoöitä osakunnassa järjestetään 2-3 lukukaudessa, yleensä torstai- tai perjantai-iltaisoin. Videoyö alkaa kahdeksalta illalla, jatkuen hamaan aamunkoittoon... pirteimmät rientävätkin videoyöstä suoraan aamun luennoille... väsynempien taas kömpiessä koteihinsa peiton alle. Yön aikana katsellaan 5-7 videota - alkuillasta komediaa ja jännitystä; loppuyöstä verta ja kauhua. Nälkä tai janokaan ei pääse videoyössä yllättämään: tarjolla on olutta, muita virvokkeita, sekä naposteltavaa.

Filmit videoyöhön valitaan osakuntaan esitettyjen toivomusten perusteella. Parin viikon ajan ennen videoyötä on osakunnan ilmoitustaululla lista, jonne voi käydä raapustamassa filmitoiveensa. Tulevan kevään aikana on tarkoitus järjestää myös teemavideoöitä - eli kaikki yön aikana katsottavat filmit liittyvät johonkin samaan aiheeseen esim. suomalaiset 'köyhyys ja kurjuus' elokuvat, kauhuklassikot jne.

Videoyö jälleen helmikuun lopulla - videotoiveita voit jo käydä esittämässä osakunnassa!

Jos kyykkää pelata tahdot
taikka videota yksin katsot.
Jos tikka osuu tauluun
taikka sanat taidat juomalauluun.
Tule osakuntaan

Jos viini sulle maistuu
taikka piiras taas uunissa paistuu.
Jos aikiasi pitkäksi käy
taikka tuttuja ei kuulu, ei näy.
Tule osakuntaan

DARTSMANIA

Darts on vanha englantilainen tikanheittopeli, joka on syntynyt hiilikaivostyöläisten arjen vastapainoksi. Tikkaa heitetään ahtaissa pubeissa, mikä on ensimmäinen ero suomalaiseen tikanheittoon. Toinen ero on tikkojen määrässä, dartsissa on vain kolme tikkaa. Kolmanneksi, selvimmäksi eroksi huomataan taulujen erilaisuus. Dartsin heittomatka on 7 jalkaa ja 9.25 tuumaa eli 2.37 metriä ja taulun korkeus lattiasta taulun keskelle on 68 tuumaa eli 173 senttimetriä.

Tikkojen painoa ja pituutta ei ole tarkasti määrätty. Normaalisti paino on noin 19–28 g. Sääntöjen mukaan tikka saa koostua vain kolmesta osasta: kärjestä, rungosta ja perästä.

Parhaimmat ja kalleimmat taulut tehdään eläimen karvoista, mutta nykyisin synteettiset aineet ovat vallanneet alaa. Taulun numerointi yhdestä kahteenkymmeneen ei ole sattumanvaraisesti valittu, vaan numerointi on suoritettu siten, että suuren numeron vieressä on pieni numero. Uloin kapea rinki antaa kaksinkertaisen pistemäärän kohdalla olevasta numerosta (tupla) ja sisempänä oleva rinki kolminkertaisen (tripla).

Dartsin harrastus on viime vuosina lisääntynyt myös Suomessa. Suomen Dartsliitossa on jäsenkerhoja jo parisen sataa ja niissä rekisteröityjä pelaajia yli neljä tuhatta. Jokaisella jäsenkerholla on mahdollisuus ilmoittaa 4-henkisiä joukkueita KOFF 1 SM-liigaan, jossa on kolme miesten ja kaksi naisten divisioonaa. Kilpailupelina on 501 suoralla aloituksella ja tuplalopetuksella. (Pelissä heittäjä vuorollaan vähentää kolmen tikin tuloksen lähtien 501 pisteestä.)

Tonsi tarkoittaa vähintään sadan pisteen vähennystä kolmella tikalla. Täydet on kolmella tikalla heitetty maksimitulos eli 180 pistettä (3 kertaa tripla-20).

Teemu tarkoittaa kun jäljellä on 40 eli suurin tupla (tupla-20).

Maali tarkoittaa kun jäljellä on 2 eli pienin tupla (tupla-1).

Häränsilmä on keskustan punainen osa 50 pistettä (tupla-25), keskustan vihreä tarkoittaa 25 pistettä.

KYYKÄTÄÄN, KYYKÄTÄÄN, KYYKÄTÄÄN---

Talvella SKO kyykkää. Monelle laji onkin jo tuttu kotoa Karjalasta, mutta niille, jotka ovat vasta aloittelemassa, kyykän säännöt saattavat jäädä aika hämäräksi, vaikka olisi itse käynyt kokeilemassakin. Pitkään harrastaneellakin tuppaa kesän aikana osa sääntöjen pykälistä unohtua. Siksi Käk julkaisee nyt pitkästä aikaa kyykän säännöt, joita voi tästä aina tarvittaessa tavailla.

1 § PELIKENTTÄ

Tarvitaan tasainen, mieluemmin jäinen alue, kooltaan 5*20 metriä, johon piirretään 5*5 metrin pelineliöt, joiden väli on 10 metriä.

Heittomatkat:

Miehet aloitusheitto: oman kentän takaviivalta (15 m), jatko omien kyykkien takaa (10m).

Naiset aloittavat omien kyykkien takaa (10 m), jatko 2 metriä omien kyykkien edestä (8m).

2 § VÄLINEET

Kyykät, korkeudeltaan 10 cm, halkaisijaltaan 7-7,5 cm ja kulmista pyöristetty maksimi 1cm. Kyykkiä tarvitaan joukkuepeleihin 80 kappaletta eli 20 paria kummankin pelineliön eturajalle.

Kartut eli kyykkämilat, karttujen alamittaa ei ole määrätty, mutta ne eivät saa olla 85 cm pitemmät, eikä 8 cm paksummat. Karttuja tarvitaan joukkuepelissä 8.

3 § PELIN NIMITYKSIÄ

Lyöntineliö- tarkoittaa neliötä, josta lyönnit suoritetaan.

Pelineliö- tarkoittaa neliötä missä ovat uloslyötävät kyykät.

Avaus- tarkoittaa lyöntiä lyöntineliön takarajan takaa, joka vie pelineliöstä kyykän ulos

Eturaja- kun avaaja onnistuu, niin hänellä on oikeus siirtyä lyöntineliöön eturajan taakse lyömään eli etusille.

Lyöntivuoro- on joukkueella 8 karttua (4*2) . Lyöntivuoron aikana pelineliöön jääneitä karttuja ei saa poistaa.

Peli on sama kuin ottelu. Peliin kuuluu kaksi pelipuoliskoa, sillä harvoin kentät ovat samanlaiset.

Akka on neliöön jäänyt, kaatunut kyykkä. Joskus kyykkä voi jäädä pystyyn, jolloin pelimies sanoo sitä kahden pisteen papiksi.

Pappi on neliörajalle lyöty kyykkä.

Kuokkavieras on neliöiden väliin ponnahtanut kyykkä.

4 § PELIN PYSTYTYS JA PELIKENTÄN KUNNOSTUS

Pelaajat huolehtivat aina pelinsä pystyttämisestä. Joukkuepelissä kyykät pystytetään neliön eturajan päälle, niin että kumpaankin pelineliön reunaan jää 10 cm vapaata sivurajasta mitattuna. Pystytetään 20 paria kummankin pelineliön eturajalle ja pystytys on tehtävä tasaisin välein.

Pelin päätyttyä jätetään pelikenttä pelikyykät pystytettynä.

5 § TUOMARITEHTÄVÄT JA PELAAJAN VELVOLLISUUDET

Ylituomari johtaa kilpailua pelituomareiden avustamana. Hän ratkaisee erimielisyydet.

Pelituomari tuomitsee kyykkäpelit. Hän valvoo, tuomitsee ja kirjaa pöytäkirjaan seuraavien määräyksien mukaisesti:

Välttääkseen tapaturmia ja helpottaakseen lyöntivuorojen seuraamista sallii pelituomari vain yhden pelaajan kerrallaan pelineliöön.

Jos pelaaja lyö lyöntineliössä olevia vastustajan kyykkiä, niin pelituomari asettaa ne paikoilleen ja tuomitsee lyönnin tapahtuneeksi, jos karttu irtoaa lyöjän kädestä.

Lyöntineliössä olevia kyykkiä ei saa siirrellä eikä potkia. Jos vahinko tapahtuu, niin pelituomari asettaa kyykät paikoilleen ja antaa kyykkien siirtelijälle varoituksen. Kahden varoituksen jälkeen pelituomari määrää tottelemattoman pelaajan lyömään kaikki pelinsä jäljellä olevat kartut takarajalta.

Kun lyönti halkaisee kyykän, niin pelituomari tuomitsee sen mukaan, minne suurin osa kyykkää meni. Samalla hän vaihtaa rikkoutuneen kyykän ehjään. Kyykän haljetessa yhtä suuriin osiin ulosmennyt osa ratkaisee. Yhtäsuurien osien jäädessä pelineliöön, ratkaisee pelaaja, minkä kyykänosan kohdalle ehjä kyykkä asetetaan.

Pelaaja ei saa tarpeettomasti viivytellä peliänsä. Jos pelituomari huomaa taktillista viivyttelyä, niin tästä hän pelaajaa huomauttaa. Huomautuksen jälkeen tapahtuvasta viivyttelystä määrää hän pelaajalle tai koko joukkueelle yhteisajan, jonka kuluessa käynnissä olevan lyöntivuoron loppukartut on lyötävä. Yhteisaika saadaan kertomalla lyömättömien karttujen lukumäärä kolmellakymmenellä sekunnilla.

Pelaaja lyö lyöntivuoronsa kartut perätysten. Jos karttu jää pelineliöön niin sitä ei saa poistaa ennen lyöntivuoron loppumista. Vain pelituomarin avulla sallitaan kartun vaihto pelineliöstä.

Pelaaja ei saa lyöntiänsä suorittaessa polkea eikä ylittää lyöntineliön rajoja. Lyönnin suorittaminen alkaa siitä, kun karttu irtoaa lyöjän kädestä ja loppuu siihen, kun lyöjä poistuu pelineliöstä sivu- tai takarajan kautta tasapainossa ollen. JOS PELAAJA TÄTÄ MÄÄRÄYSTÄ RIKKOO, NIIN PELITUOMARI ASETTAA ULOSMENNEET KYKKÄT

TAKAISIN PAIKOILLEEN JA NELIÖÖN KAATUNEET JÄÄVÄT JOKO AKOIKSI TAI PAPEIKSI. ETURIVILTÄ ULOSMENNEET PYSTYSSÄ OLEVAT KYYKÄT PALAUTETAAN OMILLE PAIKOILLEEN, ALOITTAEN LÄHINNÄ KYYKKÄRIVIN KESKIPISTEESTÄ JOKO OIKEAAN TAI VASEMPAAN. Lyönti katsotaan tapahtuneeksi.

Lyöntivuorojen loputtua pelissä tarkistaa pelituomari pelineliön, merkkää pöytäkirjaan neliöön jääneiden kyykkien lukumäärän, poistaa neliöön jääneet kartut ja toteaa papit sekä ulosmenot. Papit nostetaan pystyyn. Sivurajalla oleva kyykkä ei ole pappi, mikäli siihen on matkaa vähemmän kuin 10 cm, eturajalta mitattuna.

Pelineliöiden väliin ponnahtanut kyykkä on aina arvoltaan 2 pistettä ja se on lyötävä joko pelineliön tai sivurajajatkkeiden ulkopuolelta.

JOS PELISSÄ EI KÄYTETÄ TUOMARIA, NIIN KAIKKI TUOMARILLE KUULUVAT TEHTÄVÄT SUORITETAAN VASTUSTAJAN TIETÄEN JA LUVALLA.

6 § PELIN AVAUS JA KULKU

Joukkueitten kapteenit arpoivat kartulla pelijärjestyksen. Karttu heitetään pelituomarille, arvonta tapahtuu, kuin pesäpallopelissä. Kättä siirretään aina peukalo ylöspäin. Arvonnasta voittanut määrää aloitusvuoron.

Peli avataan lyömällä ensimmäinen karttu lyöntineliön takarajan takaa, sivurajajatkkeiden sisäpuolelta. Kun avaus on suoritettu, pelaajilla on oikeus siirtyä lyöntineliön sisään, eturajan taakse jatkamaan pelaamista.

Kun joukkue huomaa vastustajan tehneen sääntöjen vastaisen lyönnin tai muun rikkeen, niin he heti tästä protestoivat ja pyytävät ylituomarin ratkaisua.

Lyöntivuorojen jälkeen pelituomari tarkastaa pelineliön. Tarkistuksen jälkeen hän antaa vastustajalle oikeuden aloittaa lyöntivuoronsa. Näin jatkuvat pelivuorot, kunnes jompikumpi pelijoukkue tyhjentää pelineliönsä kyykistä tai peli päätetään sovittuun esim. kolmeen lyöntivuoroon.

Jos avaajapuoli tyhjentää pelineliönsä kyykistä, niin vastustajalla on oikeus lyödä heiltä saadut kartut takaisin. Mikäli vastustaja ei tarvitse kaikkia karttuja, niin säästökartut merkataan heille plussiksi.

Pelituomari merkkää pöytäkirjaan ensimmäisen pelipuoliskon tulokset, määrää puolten vaihdon ja antaa vastustajalle luvan aloittaa pelin, jota jatketaan edellä mainittuun tapaan.

7 § VOITTAJA, PISTETAULUKKO JA KIRJANPITO

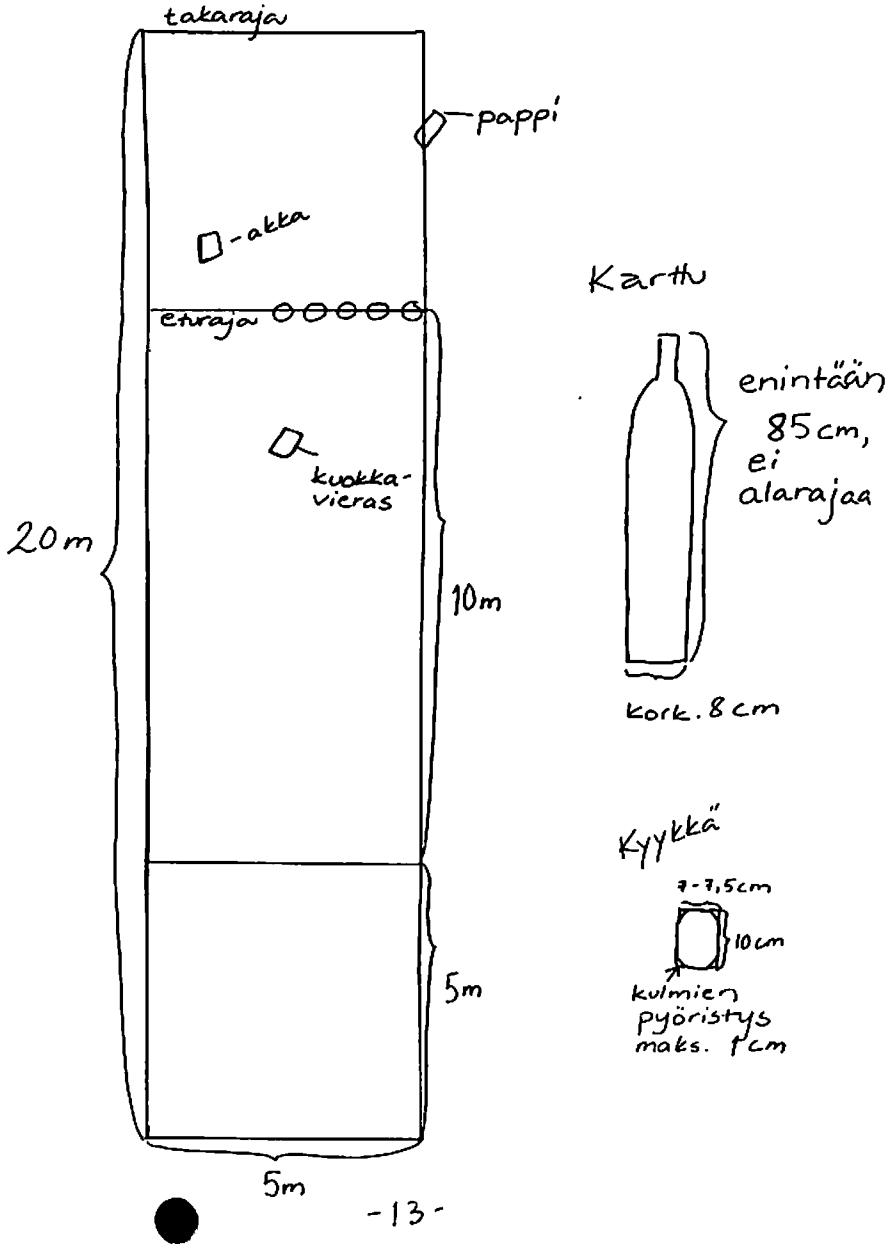
Pisteitä tulee seuraavasti:

eturajalle jäänyt kyykkä -2

neliöön jäänyt kyykkä -2

neliöiden väliin jäänyt kyykkä -2
neliön rajalle jäänyt -1
säästöön jäänyt karttu +1

Voittaja on se joukkue, jolle on jäänyt vähiten miinus pisteitä tai on päässyt kokonaan plussan puolelle.

NAISTENKERHO

Nimestään huolimatta naistenkerho ei ole mikään ompeluseura, vaan loistava tilaisuus maistella valkoviinejä. Naistenkerho kokoontuu noin joka toinen sunnuntai kello 19.00 jonkun osakuntalaisen kotona. Illan emäntä hankkii viinit (2 kpl) ja ne tarjoillaan numeroituina ykköseksi ja kakkoiseksi. Idea on siinä, että viinejä maistellaan tietämättä mitä ne ovat. Kummastakin viinistä arvostellaan kirjallisesti väri, tuoksu, maku ja jälkimaku. Näiden lisäksi yritetään arvata/tietää alue, jolta viini on, ja sille annetaan arvosana yhdestä kymmeneen. Jos joku arvaa/tietää oikean viinialueen hän saa pisteen ja jos merkkikin osuu oikeaan saa kaksi pistettä. Lopuksi paperit kootaan yhteen pisteenlaskua varten.

Viinien maistelu ei ole naistenkerhossa mitään tiukkapipoisten touhua, keskustelu rönsyilee vapaasti aiheesta toiseen ja viinien ominaisuuksia pohditaan yhdessä.

Kun viinit on maisteltu juodaan yleensä kahvit ja nautitaan herkkuja, jotka illan emäntä loihtii. Herkut eivät ole itsetarkoitus, mutta jotain yleensä tarjotaan.

Naistenkerho pitää kansiota, johon laitetaan tiedot viineistä, osaanottajista ym. Naistenkerho on nimensä mukaisesti naisille tarkoitettu. Vain yhdellä miehellä, kokoonkutsujalla, on oikeus tulla naistenkerhoon. Kokoonkutsuja valitaan vuodeksi kerrallaan ja hänen tehtävänsä on pitää vuoden ensimmäinen naistenkerho.

Vuosi alkaa ja päättyy remontiin. Onneksi TYS:n äijät käyvät tekemässä ne, eikä meikäläisen tumpelon tarvitse tarttua vasaraan. Ei sen puoleen, eihän sellaista ole enää pitkään aikaan ollutkaan työkalupakissa. . Anyway, jos nyt emäntää tai jotkuta muuta harmittaa se tosiseikka, että keittiö on hieman sotkuinen, toteanpa vain, ettei sen pitäisi kestää kuin muutaman viikon. Eihän semmoinen pikkuaika ketään haittaa, varsinkin kun ei ole nyt edes seniorijuhlien aikaan. Silloinhan pienen ärtymyksen ymmärtäisikin.

Mennäkseni muuhun toimintaan voinen jo nyt luvata, että isännän maljaa tulla kierättämään jälleen tänäkin vuonna juhlien jatkoilla, jos vaan isäntä enään siinä vaiheessa muistaa yleensäkin yhtään mittään. Niin ja onhan tämän vuoden haistelukiintiökin jo täytetty, kun käsitelimme ne harvat ehjät kartut. Yleisesti ottaen, isäntä pyrkii olemaan paikalla aina kun häntä tarvitaan, joko eniten tai vähiten. Sitä paitsi, viime vuonna, kun en vielä ollutkaan isäntä, saatiinkin aikaiseksi niin paljon, että tänä vuonna ei tarvitse oikeastaan mitään tehdäkkään.

Jyväskylä

MISTÄS TULET, KUSTAS TULET SKO-LAINEN

eli

Vertaileva (ns.) tutkimus Savo-Karjalaisen Osakunnan rekrytointialueista

Tapahtuipa eräänä syksyisenä päivänä SKO:n toimistossa, että muuan matrikkeli-kirjaan nimeään kirjoittava uusi osakuntalainen kysyi: "Onko täällä minkä verran savolaisia?" Toimistossa olleet n. 12 henkeä katselivat toisiansa hämmentyneinä ja epä tietoisina, kunnes jostain nurkasta kuului: "Joo, minä olen savolainen, mutta vaan puolikassavolainen." Alettiin keskustella siitä, kuinka paljon SKO:ssa on todellakin savolaisia ja karjalaisia jäseniä vai onko heitä yleensä juuri ollenkaan. Syntyi ajatus tutkia asia. Siispä myöhemmin seurasi hyökkäys osakunnan pölyisen jäsenkortiston kimppuun ja käänteentekevän paikkakunnittaisen tukki-miehenkirjanpitotilaston laatiminen. Ja nyt on vuorossa tämän mullistavan tutkimuksen tulosten julkaiseminen.

Henkilön lähtöpaikkakunnaksi on otettu hänen syntymäpaikkansa/syntymäkotikuntansa. Näin on tehty sen vuoksi, että syntymäpaikka näytti useammin osoittavan paremmin henkilön todellisen kotiseudun kuin kirjoillaolopaikka, joka varsinkin monella on Turku tai joku sen ympäristökunta. Mikäli jäsenkortista ei löytynyt henkilön syntymäpaikkaa, on lähtöpaikkakunnaksi merkitty kotipaikka tai se kunta missä henkilö on kirjoittanut ylioppilaaksi. Tutkimuksessa on mukana n. 170 henkilöä.

Tulosten tarkastelussa voidaan lähtökohdaksi ottaa Savo-Karjala vs muu Suomi. Jos Savolla ja Karjalalla tarkoitetaan Kymen, Mikkelin, Kuopion ja Pohjois-Karjalan läänejä, saadaan selville, että tutkituista n.170 henkilöistä 71 on syntynyt näiden läänien alueella. Muualla Suomessa on syntynyt 98 SKO-laista ja ulkomailta 2. Siis valtaosa SKO:n jäsenistä on syntynyt muualla kuin Savossa tai Karjalassa.

Lääneittäinen tarkastelu antaa lisävalaistusta osakuntalaisten kotiseutuihin. Eniten SKO-laisia on - yllätys, yllätys - Turun ja Porin läänistä (31 kpl). Toisella sijalla on Kymen lääni (27), kolmannella Kuopion lääni (25), neljännellä Uudenmaan lääni (20) ja jaetulla viidennellä sijalla Hämeen ja Oulun läänit (12). Seitsemännellä sijalla on Mikkelin lääni (11), kahdeksannella Keski-Suomi (10) ja vasta jaetulla yhdeksännellä sijalla Pohjois-Karjalan lääni yhdessä Vaasan läänin kanssa (8). Vähiten SKO-laisia on Lapin läänistä (4).

Suomen suurimmat SKO-kaupungit ovat Turku (12), Helsinki (12), Kuopio (7), Lappeenranta (6), Kotka (5), Mikkelin (5) ja - uskomatonta mutta totta - Pori (5). Seuraavaksi suurimmat SKO-paikkakunnat ovat Kouvola, Imatra ja Joensuu (4 kustakin) sekä Sippola, Varkaus, Muuruvesi, Jyväskylä, Laukaa ja Raisio (3 kustakin).

Miten tutkimuksen tuloksia voidaan tulkita? Yleisesti ottaen SKO-laisten syntymäpaikat näyttävät reuhottavan Suomen kartalla melko tasaisesti laajalla alueella läntisessä, keskisessä ja itäisessä Suomessa. Selviä painopistealueita löytyy Ylä-Savosta ja Kymen läänistä. Mielenkiintoista on Ala-Savon ja Pohjois-Karjalan suhteellisen vähäinen SKO-syntyneisyys. SKO-laisten laaja levinneisyys myös läntisessä ja keskisessä Suomessa selittyy osittain siirtokarjalaisuudella ja sudeettisavolaisuudella. Summa summarum: meissä on paljon itäsuomalaisia, mutta myös paljon muualla lähtöisin olevia, jotka ovat tunteneet savolaisuuden ja karjalaisuuden vetovoiman.

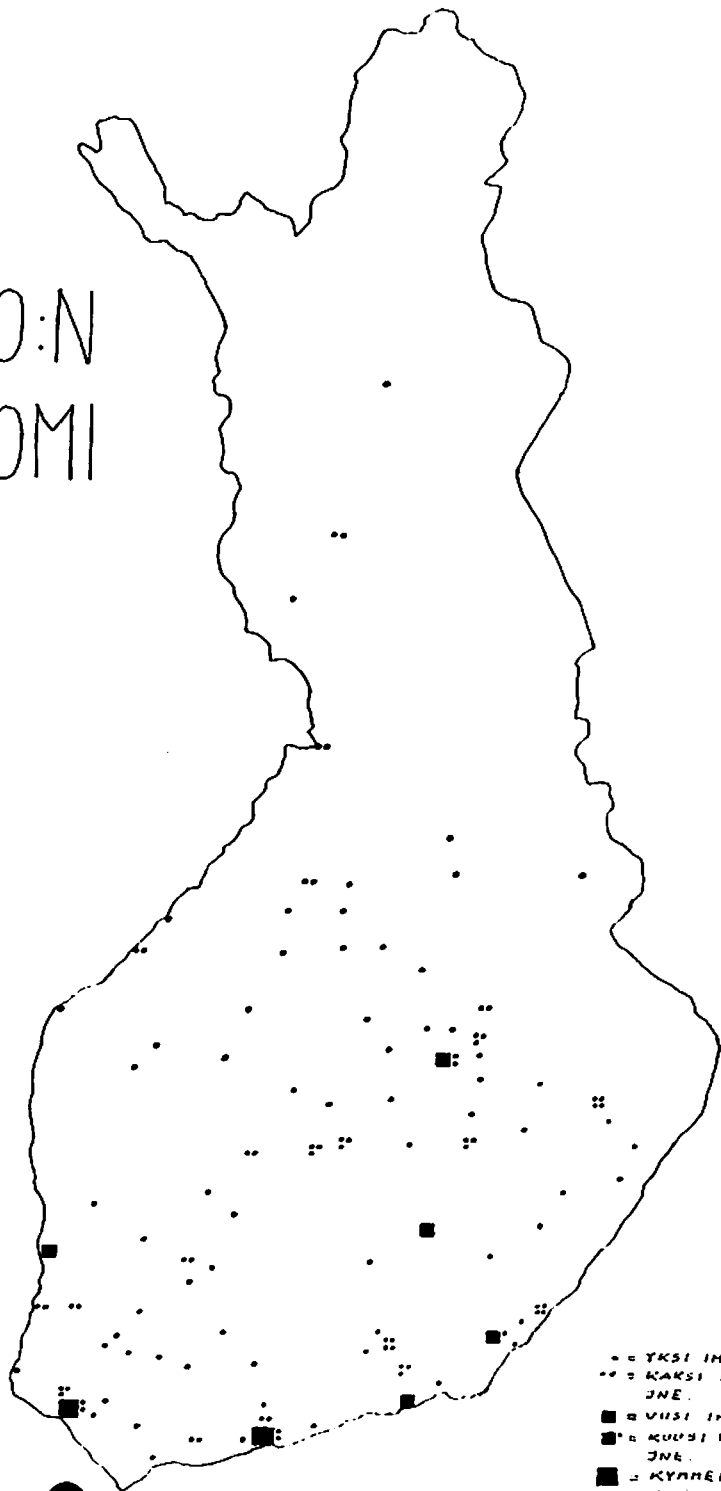
LÄHTEET

Herätelähteet: - kahvipöytäkeskustelu SKO:n tssossa 30.10.-92
- Jari Hakalax: Pohjalaiset - TPO:n katoava vähemmistö?, Nova Botnia 1/92

Varsinainen

lähde: - SKO:n jäsenkortisto

SKO:N SUOMI

- = YKSI IHMEINEN
- = KAKSI IHMEISTÄ JNE.
- (with dot) = VUOSI IHMEISTÄ
- (with dot and square) = KUUSI IHMEISTÄ JNE.
- (solid) = KYMMENEN IHMEISTÄ JNE.

PÄIVYSTYSVIHON KERTOMAA

Jokainen osakuntamme päivystyksessä poikennut on varmaankin havainnut pöydällä olevan vihon, johon päivystyksen pitäjällä tai joskus jollain muullakin on tapana kirjoitella asioita, joista on ollut puhetta kulloisellakin päivystyskerralla. Mitähän nuo raapustelut oikein mahtavatkaan pitää sisällään, ja viitsiikö niitä ylipäätään kukaan enää vaivautua lukemaan jälkeinpäin?

Tästä juolahtikin mieleeni suorittaa varsinainen kulttuuriteko, eli käydä läpi mainitut kirjoitukset ja poimia niistä joitakin paloja muidenkin nähtäväksi. Näin ainakin poistuu se kammottava mahdollisuus, että päivystäjäparkojen vaivalla luomat hengentuotteet voisivat joutua arkiston (tai kaatopaikan) kätköihin kenenkään niitä koskaan lukematta!

Eli menkäämme itse asiaan. Viimeisin päivystysvihko näkyy olevan otettu käyttöön lokakuussa 1992. Sieltä löytyypi seuraavanlaista tarinaa:

29.10. ...lunta ainakin 5 cm ja lisää tulee taivaan täydeltä. Kylällä ollut pari mehevää kolariakin.

Täällä Turun olosuhteissa mainittu lumimäärä jo sietääkin tulla mainituksi!

30.11. Joulukalenterin ostaminen osoittautunut hankalaksi. Kaupassa ei ole tai ovat kalliita.

Opiskeluun liittyviä asioita ei suinkaan ole unohdettu:

2.12. Päivän puheenaie on lukukausimaksu, joka sai ankan tuomion.

11.12. ...kiistellään siitä, voiko proseminaarin johdannon kirjoittaa ennen vai jälkeen varsinaisen tekstiaineksen.

Joulun tienoilla päivystyksissä oli luonnollisesti tauko, mutta pian taas uuden lukukauden myötä jatkuvat jutut:

13.1. ...oletteko tekin sitä mieltä, että halvan tuolin jalat saavat olla eri pituiset?

Niin, mitäs sanotte asiasta? Muistelen, että tuolloin päivystyksessä paikalla ollut väki asettui lopulta sille kannalle, että todella halvan tuolin kohdalla voidaan tällainen pikku puute katsoa sormien läpi. Joku nimittäin oli ostanut sellaisen tuolin.

15.1. Keskustelimme mm. siitä onko aamulla pimeempi kuin illalla.

20.1. Täällä Johanna ja Kaija, jotka pohtivat Pavarottin painoa...

Näin siis korkeakulttuurikin on ollut ainakin jollain tavoin esillä.

21.1. ...Ruotsin TV ei näy jos ei ole maksanut TV-lupaa.

Mitäs väliä sillä on, riittää että Suomen TV näkyy!

22.1. ...ulkona on tylsä ilima...löysimme hyllyltä mielenkiintoista filmimateriaalia 60-luvun aikaisista vuosijuhlista. Täytyisi järjestää katselmus, jos löytyy sopiva projektori!

Niin että tällaisia asioita siellä näkyy olleen esillä. Joku saattoi ehkä jostain kohtaa tunnistaakin itsensä, ja taas sellaiset, jotka eivät ole paikalla olleet, voivat nyt harmitella mistä kaikkesta ovatkaan jääneet paitsi.

Onnistuinkohan nyt houkuttelemaan päivystyksiin poikkeamaan sellaisiakin osakuntalaisia, jotka eivät ole vielä ennen pitäneet tapinaan niissä käydä? Jos näin tapahtui, niin kerrottakoon, että päivystykset ovat aina maanantaista perjantaihin klo 12-13, sekä niiden lisäksi vielä keskiviikon iltapäivystys klo 18-20. Kahvia ja tuoretta pullaa on aina tarjolla. Joten pistäytykää ihmeessä aina kun ehditte, jokainen on lämpimästi tervetullut!

Savo-Karjalaisen
68. vuosijuhla
Osakunnan

Ravintola Nikolai Gogol
27.3.1993 klo **19.00**

